

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 33/2021
21.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Родољуба Ђорђевића, поднетом против правоснажне пресуде Вишег суда у Зајечару Кж1 158/20 од 23.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правоснажне пресуде Вишег суда у Зајечару Кж1 158/20 од 23.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К број 224/20 од 10.09.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за која су му утврђене казне затвора у трајању од по две године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и шест месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 11.07.2020. године до упућивања у установу за издржавање казне по овој пресуди.

Истом пресудом према окривљеном АА изречена је мера безбедности обавезно лечење алкохоличара, а коју је одређено да се има спроводити у Специјалној затворској болници у Београду и да ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора, а време проведено у установи за лечење ће се урачунати у казну затвора.

Наведеном пресудом окривљени АА обавезан је да плати суду на име паушала 5.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка 14.069,28 динара у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, док је оштећена ББ ради остваривања имовинско-правног захтева, упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 158/20 од 23.11.2020. године, усвојена је жалба браниоца окривљеног АА, у погледу правне оцене кривичног дела и одлуке о казни па је преиначена пресуда Основног суда у Зајечару К број 224/20 од 10.09.2020. године тако што је Виши суду у Зајечару радње окривљеног АА описане у изреци пресуде за које је оглашен кривим, правно квалификовао као продужено кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. у вези члана 61. КЗ за које дело га је, применом одредби члана 4. став 2, 42, 45, 54, 63. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 2 године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору почев од 11.07.2020. године до упућивања у установу за издржавање казне по пресуди К број 224/20 од 10.09.2020. године, а сходно члану 63. КЗ, док је у осталом делу пресуда остала неизмењена.

Против пресуде Вишег суда у Зајечару Кж1 158/20 од 23.11.2020. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Родољуб Ђорђевић, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, у вези са чланом 54. и 55а КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду преиначи и окривљеног АА због кривичног дела из члана 194. став 1. КЗ осуди на ублажену казну.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, у захтеву наводи да је приликом одмеравања казне према окривљеном примењена одредба члана 55а КЗ који се односи на вишеструки поврат који се цени приликом одмеравања казне, а да у конкретном случају за то нису били испуњени услови прописани тим чланом.

Из пресуде Вишег суда у Зајечару Кж1 158/20 од 23.11.2020. године произилази да је овај суд окривљеном АА казну затвора изрекао применом члана 4. став 2, 42, 45, 54. и 63. КЗ уз урачунавање у казну затвора времена проведеног у притвору, а да је суд приликом одмеравања казне окривљеном АА од отежавајућих околности ценио да је осуђиван и да је специјални повратник.

По налажењу Врховног касационог суда у конкретном случају, приликом одмеравања казне у односу на окривљеног АА није ни примењена одредба члана 55а КЗ, која се односи на одмеравање казне у случају вишеструког поврата, већ су само цењене отежавајуће околности-да је овај окривљени осуђиван и да је специјални повратник, те наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, од стране Врховног касационог суда оцењени су као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнуте повреде закона из члана 54. КЗ, јер се иста односи на општа правила у одмеравању казне у погледу постојања отежавајућих и олакшавајућих околности на страни окривљеног, што представља повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП и што не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић